

Universitätsbibliothek Paderborn

Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Q. 3. An concessa per Superiorem, vel ejus delegatum, absolutione à
casibus reservatis in Confessione sibi expositis, tollatur reservatio, tametsi
absolutio ex aliquo Confessionis defectu fuerit ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

ordinariè saltem, nulla talis causa adest, nec adeste potest, ita dimidiandi Confessionem; nam occupatio Superioris tanta esse non præsumitur, quin possit integrè audire pœnitentem, præsertim cum unum ex præcipuis negotiis Prælati sit, Confessiones subditorum audire, & medicinam peccantibus adhibere. Præterea esto quòd ob occupationem aliquam occurrentem non possit audiendæ Confessioni integræ vacare; at potest non Sacramentaliter absolvere, sed remittere, & relinquere confessionem Sacramentalem inferiori Confessario, vel à principio in totum vices suas alteri Sacerdoti committere, de cuius prudentia, & scientia æquè benè confidat, sicque necesse non erit dimidiare Confessionem, & impendere absolutionem suprâ Confessionem non integram. Unde

Ad consuetudinem in contrarium allegatam respondent aliqui, eam esse paucorum contrariam opinionem tenentium. Sed meliùs alii id negant cum Sylvestro, qui fuit Pœnitentiarius in Basilica S. Petri, & testatur oppositum, nec hodie, teste Lug. est talis consuetudinis vestigium.

Nec locus potest esse praxi; quia reservata, ob quæ Romam venit, sunt reservata Papæ rari-
R. P. Leonardelli Soc. Jes.

tionis annexæ censuræ, quâ sublata extra forum Confessionis tollitur omnis reservatio, atque adeò frustra dimidiabitur Confessio Sacramentalis, si sufficit absolutio ab Excommunicatione. Unde usus, ac Stylus Romanæ Curia, ut notant cit. DD. est duntaxat circa absolutionem in casibus Papalibus habentibus annexam Excommunicationem Papæ reservatam; Ubi non audiuntur reservata, ut Sacramentaliter absolvantur, sed audiuntur, ut sublata censurâ, & salutarî pœnitentia imposita, Confessario ordinario remittantur Sacramentaliter absolvenda.

Ad 3. Q. An concessa per Superiorem, vel ejus delegatum absolutione à casibus sibi in Confessione declaratis, tollatur illorum reservatio, tametsi absolutio invalida fuerit & nulla? Ratio dubitandi est, quia delegatus nequit tollere reservationem, nisi mediante absolutione Sacramentali, qualis non est illa, in qua pœnitens absolvitur indispositus.

Nihilominus Sylv. V. Confessio, 1. q. 19. Cajetan. V. Casus, Suarez D. 31. S. 4. n. 9. Lug. n. 106. Palao l. c. Coninch. D. 8. dub. 12. Concl. 3. Dicastill. ad dub. incid. 3. n. 169. Valq. Henriq. aliique communiter affirmant tolli reservationem, &
Ll pecca-

peccata manere absolvenda à quolibet Sacerdote potestatem habente in peccata mortalia, dummodo non sit defectus potestatis in absolvente. Ratio est, quia per talem Confessionem, & absolutionem jam satisfactum est fini ipsius reservationis; siquidem pœnitens Superiori, vel ejus delegato se præsentavit, ut ab eo convenientem pro peccato reservato pœnitentiam, ac congruam medicinam acciperet, qui finis est reservationis: ergo non est, cur non cesset tunc reservatio. Id, quod Lugo, Dicastillo, & alii affirmant etiam de peccatis oblitis, licet nulla reservatorum facta sit

mentio, saltem si defectus valoris proveniat ex defectu doloris, vel propositi.

Nec urget ratio dubitandi; nam esto ipse delegatus per se reservationem non auferat, Superior tamen ex recepta consuetudine, communi Doctorum autoritate firmata eam tollit, eo ipso, quòd à suo delegato peccatum absolvatur, & pœnitens se stiterit convenientem pro eo medicinam accepturus.

